

Lv-FYRINGEN

Mars 2017 • Nr 1-2 – Årg 59

Föreningen bildad 1946

Tidskrift för Skånska Luftvärnsskårens Kamratförening

Kamratföreningen 70 år

Kamratföreningens jubileumsår avslutades med korum i Husie kyrka och efter en stämningsfull akt marscherades raskt med musikkåren i täten till den väntande och mycket trivsamma stunden med "kyrkkaffe".

Alla gick i takt – vissa dock i sin egen!

Läs mer och se bilder på sidorna 4 och 5.

Lv 4 och luftvärnet 75 år **söndagen den 1 oktober**

Planera redan nu in en kamratträff i höst på Malmö Stadsbibliotek med en nostalgisk återblick på platsen där Skånska Luftvärnsskåren, Lv 4 bildades. Underhållning av Eslövs hemvärnsmusikkår, föredrag om luftvärnets historia av vår siste luftvärnsinspektör Stig Schyldt och påhitt av egna lokala förmågor samt, kanske viktigast, sedvanligt kamratmingel. En smaklig lunch och kaffe med kaka från bibliotekets restaurang Kokobok håller hungern stången under tiden. *Mer information kommer efterhand på hemsidan (lv4.org) och i våra kamrattidningar.*

Ordföranden har ordet

Kamrater!

Slut på ett fantastiskt år! Kamratföreningen firade 70 år och aktiviteterna, av helt olika karaktär, avlösta varandra. Det var riktigt kul att så många ville delta i allt roligt som hände.

Det är svårt att utse den bästa men personligen tyckte jag att middagen i Malmös vackra rådhus var årets höjdpunkt. När det begavs sig på

60-talet avslutades middagen på rådhuset med att musikkåren spelade arméns stora tapto på Stortorget och många Malmöbor var samlade för att se och lyssna. Den här gången fick vi nöja oss med en stråkkvartett.

Men det var också kul att än en gång få marschera med musikkår i täten till Husie kyrka. Med Mårten Werner som regementspastor fick man alltid vara beredd på det oväntade i kyrkan.

Vi var många som besökte Falsterbo skjutfält och minnena kommer lätt på en när man vandrar på vägarna, i skogen och stranden. Tänk vad många luncher man tagit en promenad längs vattnet och letat bärnsten. Vi kände oss alltid privilegierade att få tillbringa veckor i Falsterbo gratis när andra betalade stora pengar för en sommarvecka i Skanör eller Falsterbo.

Vi hann ju också med mycket annat; Trettonaftonskonserten med Marinens musikkår, nationaldagsfirande och en hösträff med teater och mat i Militärmuseet. Ett stort tack till alla i styrelsen och andra som lagt ner stort arbete för att firande skulle bli bra och uppskattat.

Jag tycker att uppslutningen har varit god under året men det finns plats för fler.

Det är dags att blicka framåt och i år är det 75 år sedan luftvärnet blev ett eget truppslag och flera regementen sattes upp.

Vårt moderregemente Lv 4 sattes formellt upp den 1 oktober 1942. Förlägningsplats var då nuvarande stadsbiblioteket i Malmö, som var museum och den intelligande skolan som då hette Realskolan i Malmö. Skolan bytte namn 1958 till S:t Petri Högre allmänna läroverk. Vi kommer att fira jubileet just den 1 oktober och på stadsbiblioteket. Det blir musikkår, förre luftvärnsinspektören och Lv4-ingen Stig Schyldt kommer att hålla ett föredrag om luftvärnets utveckling sedan starten. Lv 4-ingen P-O Olsson kommer att vara stå upp komiker! Givetvis blir det en bit mat också.

Men innan vi kommer fram till 75-årsdagen skall vi titta på hur det nuvarande luftvärnet ser ut och hur det kommer bli i framtiden. Luftvärnsregementet i Halmstad tar emot oss som goda värddar. Det blir årets resa. Mer om resan på annan plats i tidningen.

Det blir en förändring av Lv4-ingen. Vi vet att ni alla uppskattar den mycket men det ligger stort och omfattande arbete bakom och till det en ganska hög kostnad även om vi har välvilliga annonsörer.

Samtidigt medverkar vi i tidningen Luftvärnsskamrater, som alla medlemmar får. Den kommer ut två gånger per år nästan samtidigt med två nummer av Lv4-ingen. För att minska kostanden och slippa dubbelarbete kommer vi år på prov att ge ut Lv4-ingen två gånger. Men medlemmarna får ju fortsatt en tidning i kvartalet.

Jag kan inte låta bli att kommentera vad som händer i USA! Det är som hämtat ur en dokusåpa och aldrig har vi sett en så vimsig administration och en president som gör sig till ovän med säkerhets- och underrättelsetjänsten och med pressen. Jag trodde att jag hittat på ett nytt ord: KLAVERTRUMP men när jag googlade på det så visade sig att Dagens Industri hade använt det den 4 oktober 2016.

Men det finns all anledning att vara bekymrad över utvecklingen i USA men det är kanske tur att han skaffar sig inflytelserika och tuffa motståndare.

Nu väntar vi på att våren skall göra sitt intåg. Det blir snart dags att riktigt njuta av solen och känna livsandarna komma tillbaka.

Vänligen

Thomas Lantz

Skånska Luftvärnsskårens Kamratförenings styrelse

Organisationsnr 802443-9559

Bankgironr 179-6275

Nils Ahlins gata 19, 271 39 Ystad

Ordförande Thomas Lantz
Tel. 0709-47 77 99
thomas.lantz@ystad.se

Skattmästare Lars Oddshammar
Tel. 0734-13 16 83
oddset@ystad.nu

Lv-FYRINGEN
Ansvarig utgivare Emil Sjörup
lvfyringen@lv4.org

Vice ordförande Bengt Jansson
bb.jansson@telia.com

Sekreterare Roland Jostrup
roland@jostrup.se

Veteranstöd Sven Hansson
sven-olof.hansson@telia.com

Registrator Jan-Olof Fridenman
Tel. 0411-145 40
registret@lv4.org

Ledamot Lars Persson
lars.persson@revinge.nu

Materialförvaltare Claes Malmberg
claesmalmberg321@gmail.com

Webbmaster Curt Hansson
curt.hansson@kopingebro.com

Museiintendent Lars Noretöft
lars.noretöft@hotmail.com

Luftvärnsregementet i Halmstad välkomnar

Dig och Lv 4 Kamratförening den 10 maj kl 11.30-16.30

*Ett besök där vi får information om läget i Luftvärnet idag.
Luftvärnsregementet hämtar vid ankomsten till Halmstad C,
bjuder på lunchen och eftermiddagsfikan.*

*Anmäl dig med mejl till Bengt Jansson bb.jansson@telia.com nu!
(senast 25 april).*

Program

- Lunch i matsalen
- Information från Regimentet
- Förevisning/Föreläsning av materiell
- Kaffe med wienerbröd
- Besök på Museet
- Avslutning
- Transport till Halmstad C

Alla resvägar från hela Sverige leder naturligtvis till Halmstad. Från Skåne åker vi tåg till och från Halmstad. (Pågatåg resp Öresundståg). Om det är någon som vill åka bil går det också bra. Samling vid kasernvakten kl 11.30.

Tidtabell - Till Halmstad

Fr Ystad	08.00
Fr Skurup	08.19
Fr Svedala	08.30
Till Malmö (tågbyte)	08.53
Fr Malmö	09.08
Fr Lund	09.20
Fr Helsingborg	09.53
Till Halmstad	10.46

Tidtabell - Till Ystad

Fr Halmstad	17.12
Till Helsingborg	18.12
Till Lund	18.41
Till Malmö (tågbyte)	18.51
Fr Malmö	19.07
T Svedala	19.29
Till Skurup	19.39
Till Ystad	19.56

Deltagarlista och ev. ytterligare information kommer att publiceras
på Kamratföreningens hemsida (www.lv4.org)

Välkommen!

Klockan var halv tio och det kändes lite kyligt i den råa luften när en tapper skara samlades utanför fd kanslihuset på gamla Lv 4 i Husie. Det var lördag och kamratföreningen skulle avsluta jubileumsåret med korum i Husie kyrka. Bland de 36 fanns fd värnpliktiga, anställda och anhöriga. Äldst var tidigare regementschefen och kamratföreningens ordförande Lars Mårtensson med sina imponerande 92 år.

Vaktlokalen är borta men det gröna staketet som ledde in till vakten finns fortfarande kvar, medfaret men fortfarande lätt att känna igen. Kanslihuset är ett dagis likasom officersmässen och underofficersmässen och sjukhuset. Vi är allmänt förvånade över att de flesta husen står kvar.

Med Hemvärnets musikkår från Ystad i täten marscherade vi uppför backen till kyrkan. Trots ovana vid att marschera blev det nog ganska bra tack vare marschmusiken. Det värmdes gott när vi kom in i kyrkan och slog oss ner i en välbekant miljö. Sven Hansson gjorde en utmärkt parodi på Mårten Werner med knattingen och korset samt frälsarkransen singlande ut i kyrkan. Kyrkoherden Lars Johansson från Svedala församling tjänstgjorde tillsammans med organisten Kristina Wessman Svensson, vilket var mycket uppskattat. Vår egen storsångare och revypappa Lars-Åke Kristensson hade slitit sig ledig från revyförberedelserna och gladde oss alla med en finstämd "O, Helga Natt".

Musikkåren spelade Skånska luftvärnskårens marsch, som avslutning på högtiden. Det var med lätta steg vi marscherade tillbaka till den matsal som försvaret har i det lilla område som fortfarande finns kvar. Kyrkkaffet smakade gott i en allmän förbrödring. Vi önskade varandra God Jul och skildes åt för fortsatta julklappsköp eller andra viktiga ärenden.

Succé för Trettonaftonskonserten 2017

Det var många i publiken som tyckte att årets upplaga av Marinens Musikkårs konsert tillhörde de bästa genom åren. Inte minst barytonen Carl Ackerfeldt höjde stämningen rejält när han ramlade in på scenen som Greve Danilo i Glada Änkan. Personligen tyckte jag att Carl Sjöberg/Erik Gustaf Geijer Tonererna gick rakt in i hjärtat.

Det var över 300 som tyckte det var en bra start på året att lyssna till tonerna från Marinens Musikkår på Ystads Teater. Sven Bergman, som i många år presenterat konserten, avled hastigt hösten 2016 och hans roll övertogs av Andreas Johansson, som gjorde det med den äran. Finn Rosengren dirigerade och som sig bör inledde orkestern med Skånska Luftvärnsskårens marsch av Ferdinand Lindgren. Sedan följde i rask takt Verdis Ouverture till Jeanne d'Arc och ett stycke ur Barberaren i Sevilla. Musikkåren spelade Bitte Schön och Frölingstimmen av Johan Strauss d. y.

Före paus hann de också med Franz Schuberts och Hector Berlioz Der Erlkönig.

Efter paus framförde de en svensk låtskatt; Andreas Randels Uverture till Fiskarstugan. Ett vackert stycke, som få har hört eller spelat. Vi kände oss lite hedrade över att få lyssna till detta, som dirigenten Finn Rosengren hade grävt fram ur arkiven. Icke överraskande framfördes Radetzky-Marschen av Johan Strauss d.ä. som avslutning. Blommor till dirigent, sångare och presentatör.

Musikkåren tackade för blommorna med att spela Södra Skåningarnas marsch.

Efter konserten var det 40 medlemmar som åt en välsmakande buffé i teatercaféet. När vi skiljdes åt för kvällen var det redan många som längtade till nästa års konsert.

Thomas Lantz

Under det gångna året har (enligt styrelsens kännedom) följande medlemmar avlidit

Arne Ljungberg, Lund	2016-02-23
Ulla Holst, Ystad	2016-07-19
Sven Bergman, Ystad	2016-08-19
Svante Holmquist, Glemmingebro	2016-08-29
Klas Holst, Ystad	2016-09-02
Hans Hultin, Karlsborg	2016-12-17
Ossian Greko	2016-
Lennart Malmberg, Glimåkra	2016-

Årsmöte 2017

Det var en blåsig lördag när 22 medlemmar samlades för att granska styrelsens arbete och dess kas-satjänst. Till det senare har de revisorer som hjälper till.

Samplingsplats var Militärmuseet på Regimentet i Ystad. Sedan var det en kort promenad genom området med Jan-Olof Fridenman, som guide. Framme i sammanträdeslokalen, som var KFUM-huset, möttes deltagarna av framdukat kaffebord. Jan-Olof och hans hustru hade varit uppe tidigt och fixat både förtäring för dagen och ställt iordning sammanträdesrummet. Stort tack till dessa två eldsjälar.

Före årsmötet höll Jan-Olof ett uppskattat 30 minuters föredrag om hur man hade byggt om portalkasernerna från logement och lektionssalar till trivsamma och ändamålsenliga lägenheter. Det intressant att höra om hur man lyckades omvandla dessa stora kaserner.

Därefter genomfördes årsmötet utan stora sensationer. Torbjörn Ljungström redovisade revisionsberättelsen och föreslog ansvarsfrihet för styrelsen vilket också blev föreningens mening. Det blev om val på alla platser i styrelsen utan voteringar och styrelsen kunde sedan informera om kommande verksamhet.

Dagen avslutades med gemensam lunch.

Lv 4 Kamratförening - Verksamhetsplan för 2017

16 mars	Ärtor & Berättelser i Ystads Militärhistoriska museum – Fru Ide-sällskapet om “En av medeltidens rikaste kvinnor som levde och ville skapa ett nunnekloster på Österlen”
20 april	Ärtor & Berättelser i Ystads Militärhistoriska museum – Thorbjörn Sjunneson om “Klostret husarernas första stallar”
10 maj	Kamratresa till Luftvärnsregementet i Halmstad (detaljer se sida 3)
18 maj	Ärtor & Berättelser på Ystads Militärhistoriska museum – Per Erik Tell “Till fots genom Europa”
6 juni	Nationaldagsfirande i Ystad
1 oktober	Kamratträff ”Lv 4 75 år” i Malmö Stadsbibliotek
18 oktober	Höstträff med genrep teater “Mera halm i madrassen” i Ystads Militärhistoriska museum

Händer på Luftvärnsregementet

Vintern har tagit ett fast grepp om Luftvärnsregementet just nu, även om det bara är ett tunt snötäcke så har temperaturen legat på under noll i flera dagar. Nu har vi talat väder så då kan vi lämna detta typiskt svenska samtalsämne.

Trots att det på utsidan verkar lugnt så är det mycket verksamhet som pågår inne i regementets kanslihus. Kanslihuset får representera alla andra byggnader på regementet där det genomförs verksamhet. Några av de saker man jobbar med en vinterdag i februari framgår av denna artikel.

Luftvärnsregementets kanslihus i "vinterskrud".

Foto Thomas Persson

Ombevapning

Luftvärnet skall genomföra den största förändringen på nästan 50 år. Inom de närmsta åren skall det införas två nya luftvärnssystem. Detta kräver en stor arbetsinsats när det gäller utveckling, planering och utbildning. Några av er som läser detta var kanske med om införande av RBS 67, 77 eller 70 och då vet ni vad som krävs.

Luftvärnets blivande robotsystem 98 på nya bandvagnen.

Foto Johan Kämpe

Grundutbildning maj

Sedan sommaren 2016 har Livkompaniet utbildat rekryter på den nya grundutbildningen. Tidigare hade man 3 mån GMU innan soldaten fick en provanställning. I det nya konceptet är grundutbildningen 11 månader för gruppchefer och 9 månader för övriga, innan man kan bli anställd soldat.

I vår genomför Luftvärnsbataljonen slutövning där de nya soldaterna samövas med övrig personal i förbandet.

Rekryter

Foto Sofia Westermarck

Veterandagen maj

Minnessten.

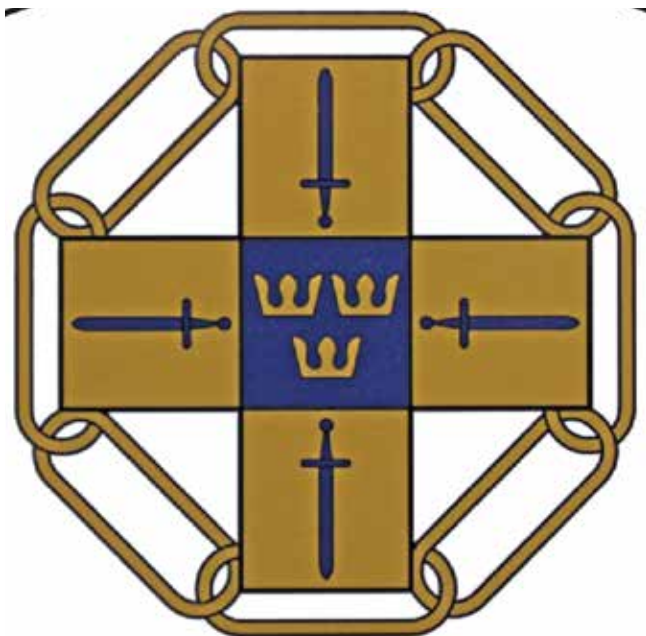
Foto Thomas Persson

Varje år uppmärksammas våra veteraner med en ceremoni i Norre Katts Park den 29 maj, där regementet har ett minnesmärke. Dagen högtidlighålls med tal och kransnedläggning.

Nordiskt kamratmöte juni

Luftvärnsregementet står som värd för det Nordiska kamratmötet i Halmstad den 14 – 18 juni. Varje nation har 60 platser och anmälningssläget idag visar att dessa platser kommer att bli uppfyllda vilket innebär 240 deltagare. Kamraterna kommer från Sverige, Norge, Danmark och Finland och under tre dagar kommer de att träffas för att umgås och se på föreläsningar. Föreläsningarna innehåller armé, flyg och marina inslag. Programmet är fullspäckat så deltagarna kommer nog att sov gått på logementen i kaseren 2.

Kommer det några från Skånska Luftvärnskårens Kamratförening?

SMKR logga

FMÖ Aurora september

Försvarmaktens största övning sedan 1993 drar igång i september 2017.

Under tio dagar kommer Försvarmaktens alla vapenslag att öva tillsammans, på olika platser över hela landet – från norr till söder.

Över 19.000 soldater, varav en fjärdedel från Hemvärnet, ska övas i ett scenario där Sverige utsätts för ett överraskande anfall.

Luftvärnsregementets luftvärnsdelar, ca 500 man kommer att delta med förband både i Mälardalen och på en känd större ö.

Luftvärnets uppgifter kommer att vara försvar av flygbas, lufrumsövervakning samt understöd av brigad.

Lite ovanligt är att även några utländska luftvärnsförband skall delta.

Amerikanska armén deltar med UAV Shadow 200, AH64 Apache, samt Patriot batteri

Franska armén skall delta med SAMP-T kompani.

Just nu pågår det ett stort arbete på regementet med att planera inför detta deltagande.

FMÖ 17 logga

Behov av officerare, en utmaning

Försvarmakten har sedan införandet av personalkategorin specialistofficer satsat på att personalförsörja denna kategori. Detta har gjorts med framgång vilket innebär att det idag finns över 80 specialistofficerare med graderna 1:e sergent, fanjunkare, förvaltare och regementsförvaltare. Denna kategori har på åtta år kommit att uppgå till 1/3 av yrkesofficerarna på regementet. På Luftvärnsbataljonerna utgör specialistofficerarna hälften av yrkesofficerarna.

Regementet har haft relativt lätt att rekrytera denna kategori vilket främst görs från förbandets anställda soldater, som efter fyra års tjänstgöring har kvalificerat sig för att söka utbildningen.

Det som är betydligt svårare är att rekrytera kategorin officerare. Högkvarteret tittar just nu på vilka möjligheter som finns för att öka attraktionen och rekryteringen.

Thomas Persson

Pensionär/reservofficer

Vikingaskeppet Ormen Friske – vad hände egentligen?

Den 22 juni 1950 förliste det svenska vikingaskeppet Ormen Friske vid Helgoland i Nordsjön. Femton svenska frisksportare fanns ombord. Det anmärkningsvärda var att olycksorsaken aldrig utreddes och i någon mån är det en parallell till mörkläggningen av omständigheterna kring den svenska DC-3:a som sköts ner av Sovjet 1952 och som bärgades 2004.

Frisksportare

Under främst 80- och 90-talet var jag medlem i Svenska frisksportsförbundet och deras lokala klubb i Malmö, Malmö Frisksports Klubb (MFK). Varje år arrangeras ett riksläger på olika platser i Sverige men var femte år förlades lägret på Stensund utanför Trosa, där föreningen sedan 1950 driver en folkhögskola.

För ett tag sedan berättade en bekant för mig att han hade träffat en person som hade talat om en tragisk olycka där hans bror hade omkommit. När min bekant nämnde vikingaskeppet Ormen Friske kunde jag erinra mig att jag i Stensund hade sett ett minnesmärke över denna händelse.

Ormen Friske

Idén var att bygga en kopia av ett vikingaskepp och fara ut i världen för att propagera för hälsosam kost, enkla levnadsvanor och fred mellan folken. Eldsjälen bakom projektet var Sten Schröder och genom annonser i dagspressen sökte han frivilliga äventyrslystna som skulle bygga ett vikingaskepp och ro/seglade det via Rotterdam till världsportutställningen i Paris.

Resan

Resan startade den 4 juni 1950 från Stensund, I Hanöbukten hamnade Ormen Friske i ett oväder. Ovädret blev ett test på att båten var sjövärdig och kunde klara stormvågorna. Skeppet anlände till Ystad den 12 juni.

Detta tilldrog sig stor uppmärksamhet i staden där tusentals människor kom för att se på skeppet. Det skrevs om det i Ystads Allehanda och Ystads Segelsällskap (YSS) tog väl hand om både skeppet och besättningen. Det finns hos YSS en del bilder och dokumentation från besöket, bland annat en duk där besättningen hade skrivit sina namn. Resan gick vidare till Trelleborg och sedan ut på Östersjön.

Skeppet gick genom Kielkanalen den 21 juni och sedan inleddes seglatsen över Nordsjön.

Helgoland

Samma kväll sågs skeppet cirka 16 sjömil väster om

ön Helgoland. Under natten blev det oväntat oväder. Stormen tvingade skeppet att vända för att söka lä vid Helgoland.

Helgoland var ingen bra tillflyktsort. Den drygt två kilometer långa ön hade varit en tysk befästning under kriget. Ön blev sedan ett övningsmål för britiskt och amerikanskt flyg. Det rådde tillträdesförbud på ön, med undantag för fiskare som fick söka nödhamn, och då kunde ta skydd i en bombsäker bunker. Bombningarna skedde utan förvarning och utfördes ofta från hög höjd, 6 000 meter eller mer. De var ett led i förberedelserna inför ett eventuellt krig med Sovjetunionen, då strategiska bombplan från hög höjd skulle fälla såväl konventionella bomber som atombomber över sovjetiska storstäder. I svenska Underrättelser för sjöfarande varnades fartyg för att gå närmare ön än tre sjömil på grund av bombrisken.

Den 21 juni fiskade ett 25-tal tyska båtar norr om Helgoland. När det blåste upp på natten gick en del båtar till sina hemmahamnar, men några ankrade upp vid Helgoland. Vinden ökade till storm och på förmiddagen den 22 tvingades de ankrade båtarna att gå in i den gamla örlogshamnen på Helgoland. Vid 12.30 inleddes bombfällning mot Helgoland och fiskarna tog skydd i bunkern. Omkring klockan 13 fick två fiskare syn på Ormen Friske på ungefär 1 200 meters avstånd i sydöstlig riktning. Skeppet seglade med kurs på det smala inloppet till Helgolands redd och det fanns inget som tydde på att båten var i sjönöd, den hade seglat många timmar i den svåra

Ormen Friske anlöper Ystad 12/6 1950.

Foto Ystads Segelsällskap.

stormen för att söka skydd vid Helgoland.

Bomber började nu falla ner i närheten och de fiskare som sett Ormen Friske fick ta skydd. En timme senare, när bombningarna upphört lämnade de skyddsrummet men då var Ormen Friske försvunnen.

Förlisningen

Det måste ha varit chockartat och fasansfullt för svenskarna att på väg mot en trygg hamn plötsligt mötas av bombkrevader och tryckvågor. I det hårda vädret kan de inte ha sett eller hört planen, som flög på hög höjd och fällde bomberna med radarsikten.

Tre dygn senare, den 25 juni, upptäckte en fis-

kare det nio meter långa akterskeppet 45 kilometer från Helgoland. Han bogserade detta till sin hemö Pellworm, och anmälde fyndet morgonen därpå. Då först inleddes en räddningsaktion och man hittade snart några döda besättningsmän och det drygt 13 meter långa förskeppet. Mindre bitar av Ormen Friske hittades också, liksom delar av utrustningen ombord.

När tragedin blev känd i Sverige spekulerade tidningarna, i brist på fakta, om orsaken till katastrofen som tagit femton unga svenscars liv. Teorierna var många, men genomgående skylldes olyckan på att skeppet var dåligt byggt, att besättningen saknat sjövana och bestått av, som en tidning skrev, "kraftlösa vegetarianer". Sådana åsikter framfördes också av svenska diplomater i Tyskland.

Mörkläggning

Haveriet utreddes av tyska myndigheter, man påpekade att Ormen Friske klarat många timmar i svår storm och lyckats segla tillbaka till Helgoland, vilket tydde på att såväl skepp som besättning var sjövärdiga. Fiskarna på Helgoland trodde att skeppet kunnat nå den skyddande redden vid Helgoland om inte bombningarna ägt rum.

Det spekulerades i svenska tidningar att brittiska eller amerikanska bombningar av Helgoland tvingat Ormen Friske att vända och därmed indirekt vållat förlisningen.

Ormen Friske i Ystads hamn. I bakgrunden lossar ett sovjetiskt fartyg kol.

Foto Ystads Segelsällskap 12/6 1950.

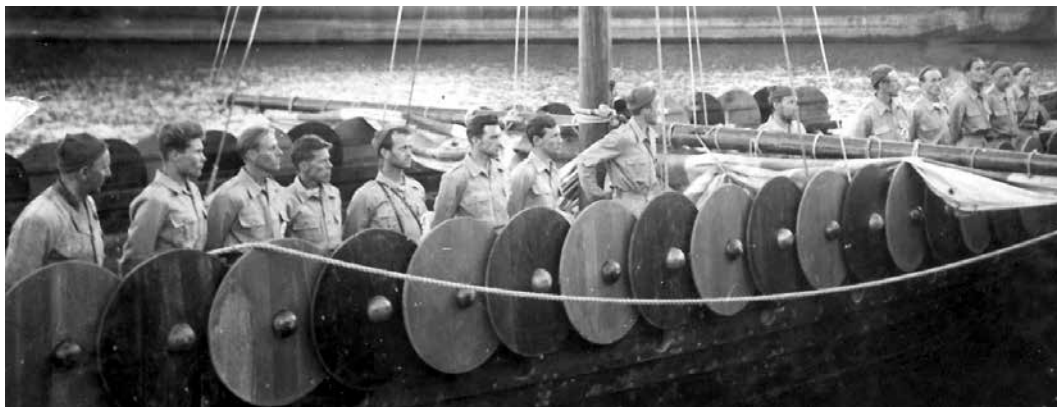
Den svenske konsuln i Hamburg ville inte acceptera slutsatserna i den tyska utredningen och dementerade den 19 juli att det fanns bevis för att skeppet förölyckats i samband med bombfällning mot Helgoland.

Ett par dagar senare meddelade dock amerikanska tredje flygdivisionens högkvarter i London att man övat bombfällning från hög höjd den 22 juni, och att man kunde ha vållat förlisningen. När konsuln fick vetskap om detta skrev han till sina överordnade att detta saknade betydelse och borde ignoreras.

Trots att femton unga svenskar omkommit hölls inget sjöförhör. Inga nya utredningar gjordes och intresset för tragedin falnade så småningom. Av de femton ombord hittades nio kroppar, vilka fördes till Sverige för begravning. Sex besättningsmän förblev borta.

Avslutning

Exakt vad som hände kommer vi förmodligen aldrig att få reda på, men senare forskning håller brittisk-amerikanska bombövningar som en starkt bidragande orsak till den tragiska utgången. Även om skeppet kanske inte direkt träffades kan det ha tvingats vända

Relingen mannas vid ankomsten till Ystad.

Foto Ystads Segelsällskap 12/6 1950.

eller göra någon olämplig manöver när besättningen i storm sökte nödhamn vid den tyska ön Helgoland.

YSS genomförde en minnesceremoni efter förlisningen och än idag genomför YSS en segeltävling under namnet Ormen Friske. Efter förlisningen broderades namnteckningarna på den duk som besättningen hade skrivit sina namn och lämnat till YSS. Denna duk förvaras i klubbstugan.

En av de omkomna var Sven-Åke Persson från Halmstad vars bror jag nämnde inledningsvis. Sven-Åke var en erkänt duktig simmare men trots detta omkom han utanför Helgoland. Initiativtagare Sten Schröder var också ett av offren.

Thomas Persson

Källa

Fakta hämtat ur Rune Edbergs bok Vikingskeppet Ormen Friskes undergång.

I Ystad skrev Ormen Friskes besättningsmän sina namn på en duk i Ystads Segelsällskaps klubbstuga.

Åren går - kyrkan består

Ilstorp en liten by, med en av länets minsta kyrkor, välbekant och ständigt återkommande vid övningar med våra Lv 4-förband såväl under grund- som repetitionsutbildning. Det var då angeläget, att med olika scenarior som grund, bedöma tänkbara LL-områden och terrängformationen i anslutning därtill, samt hur den presumptive fienden kunde finna lämpliga flygstråk fram till målet.

Väl medveten om detta framstår ILSTORPS belägenhet vara ytterst prekär, omgiven av väl tilltagna fält, inflygningspunkt alldeles väster om Ystad och ett sjösystem norröver, som pekar direkt mot målet med Fyledalen som utmärkt ledstång i öster. Spjällabacken och Sjöbo tätort är ett tydligt kännetecken som avslut. Detta får utgöra en kort sammanfattning av Lv-analysens resultat under 1900-talets senare decennier.

”Hotet mot Sverige” – ett samarbetsprojekt mellan Allmänna Försvarsföreningen, Kungliga Krigsvetenskapsakademien och Försvarsutbildarna belyser det framtida slagfältet i

21.århundradet - KV 21. I något scenario belyses angrepp mot Sydsverige – varvid Ilstorp återkom i mina tankar.

Nu till kyrkan som lockade med ”Musik i sommarkväll”. En skön kväll i slutet av juli bjöds det på skön avkoppling i en rofylld omgivning. Kyrkan är byggd i romansk stil under 1200-talet och mycket väl bevarad. Kyrkan kan synas ligga ensam, men före enskiftet omgavs den av en bykärna. Enligt rekognoseringskartan från 1812-1820 låg här 18 gårdar och 11 gathus.

Då kyrkan 2002 skulle kalkas om invändigt, föll en del av putsen ner och en bild av en man blottades i koret. Målningarna är fantastiska och från olika tidsepoker, de äldsta från 1400-1500-talet. Fler målningar, än de nu synliga, får inte tas fram. De bevaras bäst under kalken.

*Text och foto
Lennart Broberg*

Öppna fält i anslutning till kyrkan.

Ett välkomnande ljus inifrån kyrkorummet. Levande ljus, nyplockade blommor och en flöjt.

Altaruppsatsen, 1600-talet, består av texter och inte bilder, är ett s.k. additionsaltare.

Apostlarna Bartolomeus (det uppåtriktade knivbladet som attribut), Jakob d.ä. (en kammussla pryder pilgrimshatten), Johannes (håller i kalken), och Paulus (bär svärd).

Fönstret under orgelläktaren, från 1893, med blommor och levande ljus skapar harmoni.

Utlandstjänstgöring är numer vanligt även i stabsfunktioner och på ambassader. Vi har för närvarande general major Bengt Svensson och överste Stefan Jönsson i Washington. I Lv-FYRINGEN nummer 1 och 2 år 2013 berättade överste Rafael Bengtsson om hur det är att leva och arbeta utomlands bl a inom konceptet "Joint Fires", dvs möjligheten till samlad och samordnad långräckviddig eldkraft inkluderande Close Air Support (CAS). Här följer nu en berättelse av dottern Martina. Hur hon upplevde det och vad som har hänt sedan dess.

A whole new life in a whole new part of the world

När jag var riktigt liten var min pappa alltid rolig, han hittade på en massa roliga saker och vi gjorde mycket tillsammans. Han var i och för sig alltid bestämd om hur saker skulle vara, hur man skulle uppföra sig, hur man skulle prata (särskilt vilka ord man inte fick använda), hur man skulle sitta vid matbordet, hur man skulle hålla kniv och gaffel och en massa annat, men vi hade roligt ändå och han lät mig göra saker som mamma inte vågade.

Sen när jag blev äldre fick han chefsjobb i militären och jobbade alltid, åkte tidigt på morgnarna och kom hem sent på kvällarna. Då sågs vi inte så mycket om det inte handlade om att träna fotboll, löpning, kula och annat. Men jag var mer intresserad av musik, hip-hop och discodans och tyckte speciellt att det var roligt att tävla. Det var inte pappas grej, men han ställde upp när det behövdes och byggde en tränings-lokal med stora speglar i källaren, köpte

sånganläggning, trummor, key-board och gitarrer och mamma tog med både mig och min lillebror på danstävlingar över hela landet.

Pappa pratade oftare om att jobba utomlands och helst ville han ha ett jobb där vi kunde följa med. Han var på väg till Sierra Leone och det tyckte jag lät spännande, men när jag fick veta att det var krig där tyckte jag inte det var så roligt längre. Jag blev glad när det inte blev han som åkte. En dag kom han hem och sa att han fått ett jobb i Tyskland (mamma blev jätteglad eftersom hennes mamma var från Tyskland), men sen var det något som blev fel och han fick åka till Kosovo istället – utan oss! När han skulle åka fick vi följa med till Uppsala garnison för att vinka av honom. Eftersom pappa varit chef där tidigare gick det bra. Då såg mamma att han skulle jobba med en ung, snygg tjej som hette Petra. Då blev hon lite sur.

Något år efter hemkomsten sökt han ett jobb i Afghanistan och ett i USA. Tiden gick och i allafall jag fick inte veta något. Men ett år senare, på påsken i vår fjällstuga berättade pappa att han hade fått jobbet på

NATO högkvarteret och på US Joint Forces Command i Norfolk, USA. Mamma blev jättearg för om hon skulle få ledigt från sitt arbete hade dom behövt veta det före årsskiftet. Men försvaret hade missat att lämna besked, så nu kunde hon inte få ledigt. Efter mycket fram och tillbaka sa pappa att han inte ville åka dit ensam, men att det skulle vara osnyggt att hoppa av. Då bestämde vi att vi skulle prova med att pappa och jag skulle åka dit för att se hur det var medan mamma och min lillebror Carl skulle stanna i Sverige. Mamma var verkligen inte glad och jag sa att jag inte skulle bestämma mig förrän jag sett vilken skola jag skulle gå i och om jag kunde fortsätta tävlingsdansa Hip-hop och Disco. Pappa lovade det och den 30 maj 2010 klev vi ombord på flygplanet och åkte till Norfolk för en Recce-tour.

Väl där blev vi mötta av pappas företrädare Peter Stolt och hans fru Carina. De tog jätteväl hand om oss och vi åkte runt och tittade på bostad och skolor. Eftersom musik och dans alltid varit viktigt för mig frågade vi efter skolor som hade bra musikutbildning. Försvaret tillåter bara "Public Schools" och inga privatskolor, så det blev viktigt att både hitta en bra skola och att den måste vara kopplad till ett bra upptagningsområde (Attendance Zone). Vissa områden ska man inte bo i helt enkelt! Den skola jag fastnade för var Princess Anne High School i Virginia Beach som kändes helt rätt för mig. När vi kom till hotellet skrev jag att jag från hösten var student i den skolan. Då blev min pappa jätteglad ☺ Han hade varit orolig hela veckan och trodde att jag inte skulle följa med honom till USA. Men det var inte slut än, för det var inte enkelt att hitta en ledig bostad. Vi åkte runt i flera dagar och var på väg att ge upp. Dagen innan vi skulle åka tillbaka till Sverige hittade vi ett lite mindre hus men med jättefint läge. Men tyvärr var det för dyrt. Eftersom min pappa är envis och min mamma fastighetsmäklare kollade han hur länge huset stått för uthyrning. Sen ringde han till värden och gav ett bud som var lite lägre än vad försvaret lagt som "limit". Vi fick inget veta före vi åkte hem, men veckan efter kom värden med ett motbud som var detsamma som försvaret satt som limit.

Hemma igen var det sista veckan i min skola i Gävle, det kändes jättetråkigt och jag kände att jag skulle sakna både skola och kompisar. Men jag skulle ju bara gå nian, tian och elvan i USA (som 9:an i grundskolan och 1:an och 2:an i gymnasiet) och sen träffa många av kompisarna igen sista året i gymnasiet i Sverige.

Sommaren gick fort, min pappa åkte till Norfolk redan i början av juli och jag skulle komma två veckor före skolan började efter Labor Day (första måndagen i september). Eftersom pappa redan var

där fick jag åka ensam från Arlanda till Newark och vidare till Norfolk. Mamma grät o var jätteledsen och jag tyckte det kändes pirrigt, men på SAS var dom väldigt snälla och eftersom jag bara var femton år fick jag lite hjälp hitta rätt på flygplatserna. Men det kändes väldigt skönt att komma till Norfolk där pappa stod och väntade.

Sen åkte vi till huset som var tomt på möbler utom ett köksbord och sex stolar, några riktigt gamla skinnsoffor och en sliten dubbelsäng som pappa köpt billigt av familjen Stolt. Det hade mamma aldrig gjort. Eftersom jag också ville ha en säng och lite möbler till mitt rum åkte vi på helgen 50 mil fram och tillbaka till IKEA i Woodbridge som var närmast. Där hittade jag precis vad jag ville ha, men som alltid på IKEA fanns inte allt i lagret. Vi köpte skrivbord och byrå och åkte hem. Pappa monterade och var IKEA-arg i två dagar.

Veckan efter jobbade pappa och jag satt ensam hemma. Jag saknade mina kompisar och min pappa en säng att sova i (han fick sova på en madrass). Då kom jag på att jag kunde börja blogga för att berätta om allt som hänt och skulle hända. Jag startade bloggen "Från Gävlebo till Amerikan", <http://virginiairl.blogg.se> och i ett par veckor var det jättekul (min blogg låg på tio i toppen). Massor att berätta om och många frågor. Men när skolan sen började blev det för mycket.

På onsdagen fick vi höra att en orkan var på väg in, orkanen Earl. Det skulle bli riktigt blåsig och på pappas jobb blev de hemskickade för att ta hand

om sina hus och familjer. Bra tyckte jag, för det kändes lite obehagligt att vara ensam. Earl kom och gick, det blåste massor men inget mot orkanen Irene som kom i slutet av augusti 2011. Den var riktigt ruggig, det blåste sjukt mycket, vi hade följt alla råd vi fått på skolan och på pappas jobb, köpt en nödradio, burkmat och massor med vattenflaskor. Vi tittade på TV och fick se att en tornado var på väg mot vårt hus. Det kom larmsignaler från nödradion och på TV sa de att alla i området skulle söka skydd. Vi satte oss i garderoben under trappan och "poff" så försvann elen. Det ylade runt huset och det kändes inte bra. Efter en timme vågade vi oss ut och det såg inte roligt ut runt omkring huset. Träd hade blåst ner, en bit av taket hade blåst bort och det låg döda råttor, fåglar och grodor i trädgården. I poolen hittade vi döda krabbor som spolats upp från havsviken (dom trivdes inte i sötvatten i poolen). Sen var vi utan el i tre dagar. Men det var då det, nu var det bara Earl som var ganska lugn jämfört med Irene.

Nästa helg åkte vi tillbaka till Woodbridge för att köpa sängen. Men den var ju naturligtvis fortfarande slut så det var bara att åka ytterligare nästan tio mil till IKEA i College Park i Maryland. Pappa hade en gul Lacoste tröja och blå jeans och alla trodde han jobbade på IKEA ☺ Pappa var inte lika glad, men det fanns en säng kvar och vi köpte den och en fåtölj och en stort inramat svartvitt foto med en röd Londonbuss (tyckte jag var kul eftersom jag varit på språkresa på Jersey på sommaren). Nu 35 mil hem var inte lika skoj, men kvällen dagen efter var mitt rum klart och pappa hade lugnat ner sig. ☺

På söndagen åkte vi runt i Norfolk och fick plötsligt se en jättestor parkering med hur många gula skolbussar som helst uppställda. Det kändes ungefär som julkalendern "När karusellerna sover" fast tvärtom. Jag började bli riktigt orolig för vad jag gett mig in på, bara tanken på att kliva på en skolbuss två dagar senare i ett annat land än hemma utan att känna någon på bussen, än mindre i skolan den körde till.

Dagen efter Labor Day var första skoldagen. Det kändes otroligt nervöst. Skolan började 7.20 am och pappa skjutsade mig för att jag skulle slippa bussen första dagen. Vi hade besökt skolan en vecka före och det fanns inga klasser som i svenska skolor, utan alla ämnen man läste gick i olika klassrum och det var nya elever i varje klass. Jag hade gjort en karta med alla mina klassrum inritade så jag skulle hitta. Lärarna var väldigt snälla, särskilt Mr Tollesen vars föräldrar kom från Norge och som tyckte det var roligt med en svensk student i klassen, men jag kände

mig ändå väldigt, väldigt ensam. Dagarna var uppdelade i A och B dagar och man hade fyra klasser varje dag. Ett väl inrutat schema alltså. När pappa hämtade mig frågade han hur dagen varit. Jag sa inget men kände att jag bara ville hem till Sverige. Med mig hade jag fått en lång lista med alla böcker, pennor, papper, linjaler, miniräknare, pärmar och annat som skulle inköpas till senast nästa A dag. Nästa dag kom en ny lista från alla lärare på B-dagen. Vi snodde runt och köpte saker och stod i kö för att hitta rätt saker, om man missade något fick man skäll, om allt var ok kunde man få extra credits (poäng i klassen). Det fanns inga raster mellan klasserna som i Sverige, bara fem minuter att ta sig emellan. Kom man för sent fick man skäll, om mobiltelefonen började ringa kunde man få "out-of-school-detention" i en vecka då man fick sitta i en liten barack utanför, kläder måste vara på ett visst sätt och behövde man gå på toaletten måste man få tillstånd av läraren och en lapp med sig när man lämnat och när man skulle vara tillbaka. Dessutom var det begränsat till ett tjugotal toalettbesök varje termin.

Så småningom blev allt bättre, jag började få kompisar, framförallt i min musikklass. Vår lärare Mr David Prescott var otroligt bra. Han presenterade sitt program för året och i det ingick både att sätta upp en Broadway musical på skolan och att åka till New York och Broadway för att se musikaler och träffa artister. Genom skolan har jag fått åka till New York tre gånger och till Disney World i Florida för att se olika musicals och delta i "work-shops". Det har varit hur bra som helst och en sån musikundervisning som på Princess Anne High School hade jag aldrig kunnat få i Sverige.

Skolan i USA är mycket mer krävande än i Sverige, jag pluggade sex till sju timmar varje kväll och kände ändå inte att det räckte. Under åren på High School (man får själv lägga upp sitt program vad man vill studera men måste läsa matte och engelska) läste jag utöver det bland annat tyska, biologi, fysik, US Government (samhällskunskap), historia, konsthistoria och CAD eftersom jag funderade på att bli arkitekt eller ingenjör. Varje vecka var det prov i varje klass, ibland hade vi flera prov samma dag men i olika klasser. Över helgerna hade man tonvis med läxor och man kände sig pressad hela tiden. Det kändes väldigt skönt att jag också hade musik varannan dag och sista året deltog jag också i en teatergrupp.

Dans som jag älskade i Sverige var det värre med i Norfolk. Det är nog vad jag mest funderar över hur det hade gått om jag hade varit kvar i Sverige. Jag tävlade i junior SM och placerade mig bra och jag kan känna att jag saknar att inte ha fått se hur långt jag hade kunnat komma.

En rolig sak var att jag fick körkort mycket tidigare än i Sverige. Jag fick "learners permit" när jag var sexton och körkort strax efter jag fyllt sjutton. Jag började övningsköra med pappa och efter en vecka fick jag köra från Norfolk till Washington DC, det var kul. Vi ringde mamma i Sverige från bilen och hon sa "o Herre Gud" och pappa sa "Inga problem, hon kör bättre än du".

Men det bästa som hände under åren i Norfolk var trots allt när mamma och min bror Carl efter ett och ett halvt år kunde flytta till oss i USA.

Efter att vi hade åkt iväg gjorde man 2011 om skolsystemet i Sverige och det gick inte längre att snedda över från en High School i USA till Gymnasiet i

Sverige. Antingen hade jag fått acceptera "E" i alla ämnen och ingen framtid eller börja om från nian i Sverige. Det gjorde att jag tvingades läsa in och graduera från High School (årskurs 9 till 12) på tre år istället för fyra för att kunna komma in på universitet i Sverige. Jag hade tur och efter en hel del hårt pluggande graderade jag med ett bra GPA (ungefär medelbetyg). När jag gjort det kom nästa chock – för att komma in på civilingenjör arkitektlinjen eller samhällsbyggnad krävdes bland annat kemi som jag inte läst i USA. Dessutom hade jag inte läst svenska.

Eftersom pappa fått ett nytt jobb i Norfolk trodde vi att jag skulle kunna läsa in de ämnen jag saknade på High School. Men det gick inte. Jag hade tagit en "Advanced Diploma" (läst fler ämnen än nödvändigt) och graderat med en "Honors-degree" och då var den dörren stängd. Då bestämde jag att jag ville läsa på College i USA istället. Jag gick igenom och gjorde en lista med saker som var viktiga för mig vid det college jag skulle läsa på. Sen gick jag igenom ett tiotal universitet och college i USA och sökte till fem universitet. "Architectural Engineering" fanns inte på så många ställen, men jag sökte också "Civil Engineering" (samhällsbyggnad) och "Construction Management" (byggkonstruktion och projektledning) och det fanns på Arizona State University. Den var rankad högt i USA och globalt (bättre än Chalmers och KTH i Sverige på internationell ranking), så när jag kom in där vågade jag inte säga nej trots att jag egentligen hellre velat läsa Architectural Engineering på Cal Poly Tech i San Louis Obispo i Kalifornien. Senare visade det sig att Cal Poly Tech 2013 hade över femtusen sökande till runt hundra platser så jag var glad att jag tackat ja till ASU.

Första året i Arizona var jobbigt, det var som att börja om i High School igen och livet i "dorm" var jättejobbigt. Ett litet rum som jag delade med en annan tjej och vi slogs med tjejerna i dormen bredvid slogs om samma toalett och dusch. Pappa ville spara pengar och betalade för att all mat skulle ingå. Men maten var inte rolig (chips, pizza, kycklingvingar etc) och det fanns inget annat att dricka än läsk. Trots att jag tränade mycket gick jag upp i vikt och jag förstod vad "College 15" betydde (ungefär när man går på College går man upp 15 pounds). Värst var dock

att bo i dorm och den tjejen jag delade rum med var inte där för att plugga utan för att festa. Dessbättre var hon ibland borta hela nätterna, så jag fick tid att plugga och sova. Men efter en tid bytte jag dorm och flyttade. Ett år senare träffade jag henne på Walmarts', då hade hon fått underkänt i alla ämnen och sparkats från skolan eftersom hennes stipendium dragits in. Trist!

En rolig grej som hände var att amerikanska armén gärna "draftade" ingenjörer. De hade informationsmöte och berättade om hur bra det var att jobba i armén och att de kunde betala utbildningen. Det lät lockande eftersom jag vunnit ett stipendium på 8 000 dollar om året som jag inte fick ta ut eftersom jag var i USA på A-visum. Men när dom frågade mig sa jag att jag inte trodde min pappa som är överste i flygvapnet skulle gilla det. Dom sa att det var en ännu bättre anledning att börja i armén, men när jag sa att det var svenska flygvapnet såg dom lite snopna ut.

Efter ett år på ASU och Ira A. Fulton Schools of Engineering kände jag att Management passade mig bättre än Engineering trots att jag lyckats hamna på "Deans List" (de bästa sju procenten av studenterna). På ASU finns WP Carey School of Business och där fanns "Business Management" (ungefär hur man styr och utvecklar affärsverksamhet). WP var rankad bättre än på tionde plats i USA och runt tjugo till tjugofem i världen och det var inte lätt att komma in. Men jag hade tur och lyckades och trivs jättebra. Jag går nu sista året och läser Psychology som "Minor", men jag tänker addera ett år så jag får en "Double Major", en i Business Management och en i Psychology. Då graduerar jag sommaren 2018 och

hoppas få ett års Internship på något företag i USA.

Det senaste året har jag också haft ett liv utanför skolan, det har känts bättre än att få "A" i alla ämnen men inte ha något liv. Jag spelade i en teaterpjäs "A Streetcar Named Desire". Jättekul men jättejobbigt (fem timmar träning varje dag i fler månader). Jag har ett jobb på skolans bibliotek tjugo timmar i veckan och jag är ordförande för en av skolans "Sororitys" Gamma Rho Lambda. Men bäst av allt är Maui min hund som jag köpte på ett "shelter" och som såg hemsk ut då. Hon är min bästa vän nu när "Daddy's not around any longer".

Var jag hamnar sen vet jag inte, stanna kvar här kanske, jobba någon annanstans i världen... Tillbaka till Sverige och Gävle, kanske, kanske inte... Jag talar och skriver hellre engelska än svenska idag (pappa har hjälpt mig med svenskan i min article). Jag hoppas jag får ett bra jobb i alla fall, det har inte varit gratis att plugga på ASU, runt 45 000 US dollar om året sedan jag tvingades byta till studentvisum och bli internationell student när pappa flyttade till Sverige för snart två år sedan.

Skulle jag råda någon att följa med en eller båda sina föräldrar som jobbar i Försvaret – jo absolut. Jag har fått vara med om saker som jag aldrig fått vara med om hemma. Jag har fått jobba hårt men fått en utbildning som jag hoppas ger mig en bra start i livet. Men det är klart att jag missat saker – en sak jag alltid kommer att ångra är att jag aldrig får veta hur bra jag hade kunnat bli i Hip-hop eller Disco. Fast det kanske är lika bra det för jag har fått "A Whole New Life In a Whole New Part of The World".

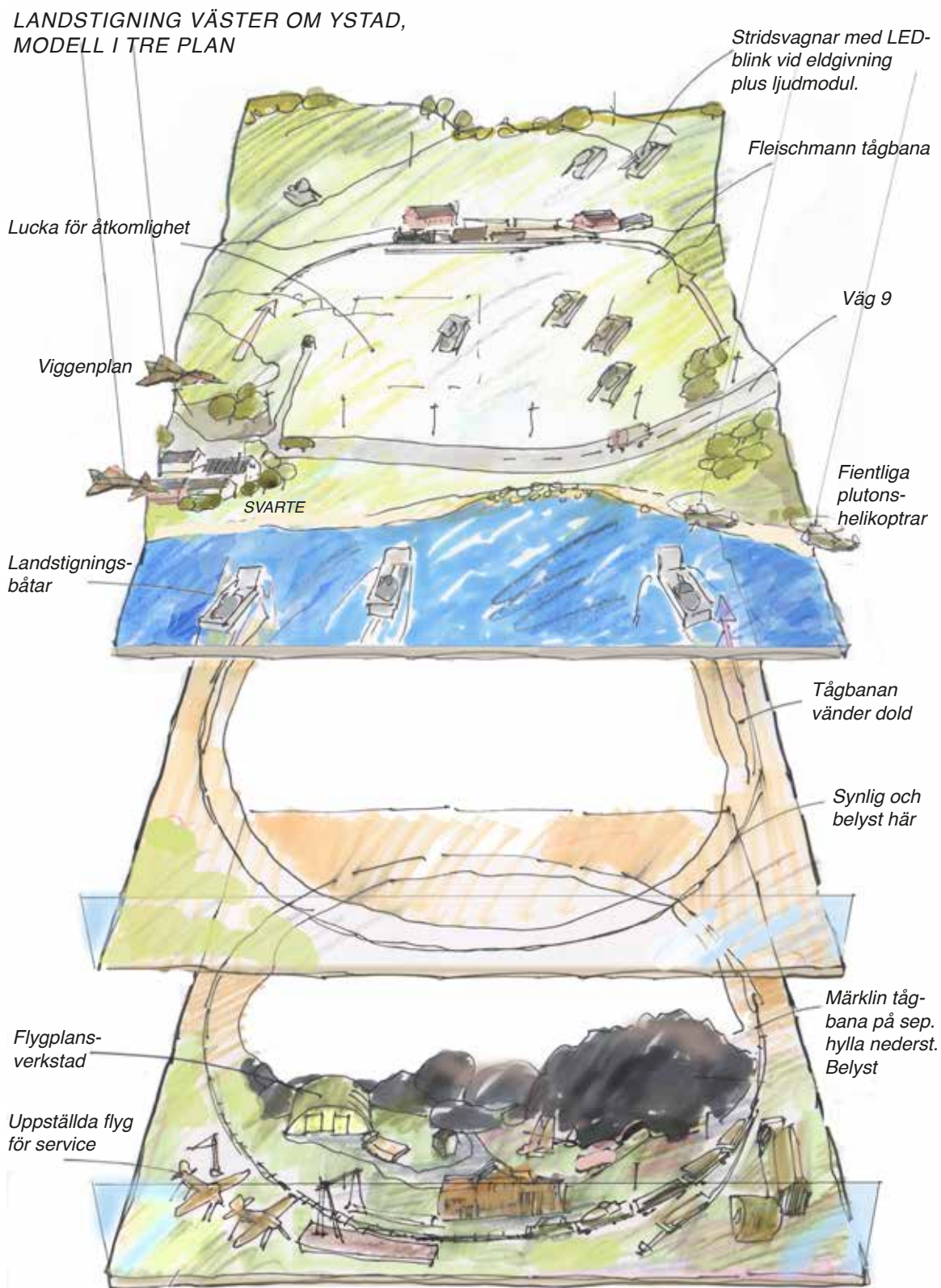
Martina

Medlemmarna i 1946-klubben är nu:

Nr 1	Per Samuelsson	Nr 18	Bo Ericson	Nr 35	Lars Mårtensson
Nr 2	Peter Carlin	Nr 19	Erik Wikman	Nr 36	Ystadrevyn
Nr 3	Bo Hjalmarsson	Nr 20	Lars Rudbert	Nr 37	Bertil Nilsson
Nr 4	Crister Sterning	Nr 21	Hans Nilsson	Nr 38	Staffan Sundbom
Nr 5	Joakim Jardenberg	Nr 22	Torsten Granlund	Nr 39	Åke L Möller
Nr 6	Ingemar Johansson	Nr 23	Ingemar Hallingström	Nr 40	Sven Hansson
Nr 7	Börje Tullsson	Nr 24	Christer Ekström	Nr 41	Stig Holmqvist
Nr 8	Ystad-Tryck AB	Nr 25	Vännerna från Husie	Nr 42	Gert Jeppsson
Nr 9	Ingvar Johansson	Nr 26	Hans-Göran Künkel	Nr 43	Lennart Ahlberg
Nr 10	Paul Lindström	Nr 27	Avliden	Nr 44	Sven Olsson
Nr 11	Sparbanken Syd	Nr 28	Thomas Lantz	Nr 45	Ulf Jeppsson
Nr 12	Arne Larsson	Nr 29	Erik Claesson	Nr 46	Göran Holmberg
Nr 13	Emil Sjörup	Nr 30	Carl Otto Rydner	Nr 47	Rolf Danielsson
Nr 14	Lennart Backe	Nr 31	Göran Rydner	Nr 48	Thomas Claesson
Nr 15	Ingmar Ljunggren	Nr 32	Avliden	Nr 49	Blir det du...
Nr 16	Per Evert Nilsson	Nr 33	Lennart Ljungfelt		
Nr 17	Ulf Lennerling	Nr 34	Karl-Axel Ahlgren		

Senaste attraktionen på Ystads Militärhistoriska Museum är ett terrängavsnitt med dramatisk action i form av smattrande fientliga plutonshelikoptrar och landstigningsfartyg på väg in för att upprätta ett fientligt brohuvud. Våra förband bl a Viggenplan och stridsvagnar avvärjer dock invasionsförsöket. Blinkande LED-lampor i eldrören, kombinerade med kanonmuller ur gömda högtalare skapar "action".

Tryckknappar med fördröjning, typ "Tryck här" för publiken. Och modellen visar också transporter av flygplansmateriel och verkstäder, hangarer mm. För publiken och inte minst för barnen blir det mycket att titta på som både blinkar och låter.

Idé och illustration LARS RANSHEIM 2017

Vintern 1940 var en riktig vargavinter och Greve Victor Cronhjort och hans nya unga hustru bor på det dåligt uppvärmda slottet tillsammans med grevens gamla och sjukliga mor Esther.

Bara en litet stycke från slottet har ett sjukvårds-kompani sitt läger med ett par stora tält. Två världar som aldrig möts... Men en dag behöver grevens mor läkarhjälp och doktor Särén kallas till slottet.

Teater igen på Ystads Militärhistoriska Museum!

Premiär
Fredagen 20 okt. kl 19.00

**Biljetter kan
köpas hos
Ystad Bokhandel
på Stortorget.**

Pris 250:-

Förfriskningar och tilltugg
i pausen ingår.

Barn under 7 år gratis.

**Köper du 6 biljetter
eller fler får du 10% rabatt!
Du betalar då 225:-/st**

Förfrågningar och bokning även hos:
lars.ransheim@ystad.nu

SPELDAGAR:

Fredag 20 oktober kl 19.00
Lördag 21 oktober kl 16.00
Söndag 22 oktober kl 16.00
Fredag 27 oktober kl 19.00
Lördag 28 oktober kl 16.00
Söndag 29 oktober kl 16.00
Fredag 3 nov. kl 19.00
Lördag 4 nov. kl 16.00
Finalföreställning
söndag 5 november
kl 16.00

FOTO: LARS RANSHEIM

**NERA HALM
I MADRASSEN!**

Manus Lars Ransheim Regi Andreas Ransheim Musikarr. Peo Nilsson

Ett lustspel i två akter med sång och musik från 1940-talet

Ystads Militärhistoriska Museum
Nils Ahlins gata 19, Ystad (inne på f.d.
Regementsområdet)

Kunden har alltid rätt

Sveriges mest nöjda bankkunder 2016

** Enligt Svenskt Kvalitetsindex 2016, privatmarknaden.*

 Länsförsäkringar

Civilt försvar – en del av totalförsvaret

Återuppta planeringen för totalförsvaret!

I regeringens proposition (2014/15:109) "Försvarspolitisk inriktning – Sveriges försvar 2016-2020" konstaterade regeringen, att den säkerhetspolitiska situationen i Europa har försämrats. Det innebär förändrade krav på den svenska försvarsförmågan. Planeringen för totalförsvaret – en verksamhet som behövs för att förbereda vårt land för krig – ska återupptas.

Förr i tiden – för ganska länge sedan – pratade vi om "civilförsvaret" mer som en organisation. Nu definieras "civilt försvar" som en verksamhet – en verksamhet som ansvariga aktörer "genomför i syfte att göra det möjligt för samhället att hantera situationer då beredskapen höjs".

Försvarsmaktens försvarsplanering ska vara utgångspunkt för planeringen av det civila försvaret. Planeringsarbetet för det civila försvaret utgår från att förmågan att hantera kriser i samhället i fredstid också ska ge en grundläggande förmåga att hantera krigssituationer.

Målet för det civila försvaret:

- värna civilbefolkningen,
- säkerställa de viktigaste samhällsfunktionerna och
- bidra till Försvarsmaktens förmåga vid ett väpnat angrepp eller krig i vår omvärld

"Sverige kommer att möta utmaningarna"

I juni 2016 redovisade Försvarsmakten (FM) och

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) "Gemensamma grunder (grundsyn) för en sammanhängande planering för totalförsvaret". Av grundsynen framgår bl.a. att MSB ska företräda det civila försvaret på central nivå i frågor som har betydelse för avvägningen mellan civila och militär behov av samhällets resurser.

Statliga myndigheter, kommuner, landsting och företag bör:

"- redan i fredstid, ha förmåga att möta olika former av öppna och dolda påtryckningar som kan utövas med olika medel såsom politiska, psykologiska, ekonomiska och militära;

- öka sin förmåga att identifiera och möta underrättelseverksamhet, cyberattacker och informationsoperationer mot landet samt

- öka sin förmåga att motstå ett väpnat angrepp mot Sverige från en kvalificerad motståndare".

Processen handlar nu om att få en samlad bild av FM:s behov och de civila myndigheternas möjligheter att tillhandahålla stöd. Under våren görs en analys av behovsbilden. Och en sammanfattande rapport ska tas fram av FM och MSB.

Lars Persson

Jurist MSB Revinge

Vid kris/katastrof – klarar du dig i 72 timmar?

Man kan alltid diskutera vilka behov vi människor egentligen har. Men inför kris- och katastrofsituationer är det faktiskt aktuellt att fundera på vilka grundbehov vi har.

Kortfattat så har vi fem sådana grundbehov:

- vatten
- mat
- värme

- kommunikation /tillgång till information och
- sömn

Det är ganska lätta att kontrollera vilken beredskap vi har. Hur har du det hemma med?

- Fotogenlampa och bränsle
- Tändstickor
- Stearin- och värmeljus
- Ficklampa och extra batterier
- Dunkar att hämta vatten i
- Husapotek med det viktigaste
- Radio med vev och solceller
- Vevladdare till mobilen/eller powerbank
- Extra element eller värmare (t.ex. fotogendriven)
- Sovsäck, filtar och varma kläder
- Hygienartiklar som fungera utan vatten (t.ex. tvättlappar)
- Campingkök och bränsle
- Mat som klarar rumstemperatur
- Kontanter
- Telefonlista på papper

Gå gärna in och kolla på MSB:s hemsida www.msb.se och titta på DinSäkerhet.se

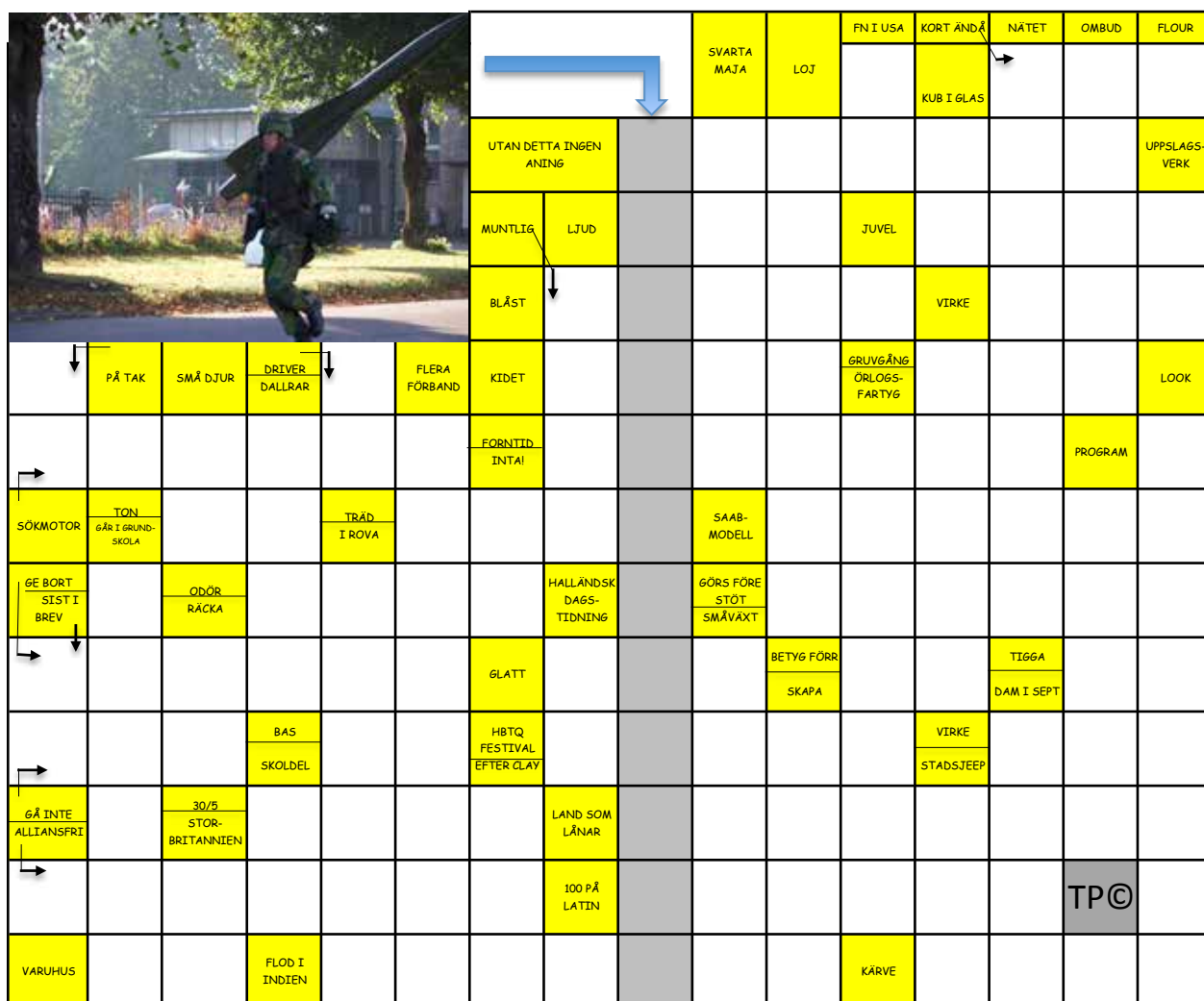
Vi gratulerar

07 mar	Per-Olof Ekholm
13 mar	Nils Svensson
16 mar	Ingvar Jönsson
16 mar	Jörgen Thulstrup
21 mar	Hans Lindell
23 mar	Sven-Erik Wikman
23 mar	Göran Tränk
24 mar	Nils Malmqvist
24 mar	Karl-Axel Ahlgren
27 mar	Bertil Åberg
30 mar	Bengt-Arne Persson
03 apr	Gunnar Kemfors
04 apr	Helén Persson
05 apr	Hans Nilsson
09 apr	Kjell Rune fjord
13 apr	Carl-Gustav Andersson
13 apr	Stig Olsson
14 apr	Bo Sidbrant
15 apr	Lennart Larsson
20 apr	Ulla-Britta Malm
22 apr	Gösta Nilsson
23 apr	Lars-Erik Hansson
26 apr	Lars Noretöft
03 maj	Jan Melkeraen
04 maj	Anita Lindblad
08 maj	Björn Stjärnfeldt
15 maj	Thea Malmberg
18 maj	Bertil Sandberg
20 maj	Christer Lindow
21 maj	Lennart Ahlberg
24 maj	Lennart Mårtensson
25 maj	Krister Nilsson
28 maj	Åke L Möller
02 jun	Willy Lundgren
04 jun	Holger Melms
05 jun	Jan Ternerot
06 jun	Nationaldagen
06 jun	Jerker Andersson
08 jun	Roland Jostrup
08 jun	Bo Saltorp
15 jun	Sture Svantesson
23 jun	Monica Jansson
24 jun	Ingemar Karlsson
27 jun	Bengt G Harneman
02 jul	Stefan Hult
07 jul	Georg Persson
07 jul	Per Erlandsson
08 jul	Håkan Jönsson

NYKVARN	60
LJUNGBYHED	85
BRAÅS	80
ÅKERSBERGA	80
ABBEKÅS	75
YSTAD	95
NÄSSJÖ	75
ÖREBRO	85
VELLINGE	90
HELSINGBORG	80
VARBERG	90
GENARP	75
HALMSTAD	60
YSTAD	75
HÖLLVIKEN	90
KARLSKRONA	70
YSTAD	90
LIDKÖPING	60
TYGELSJÖ	60
MALMÖ	80
YSTAD	85
KLAGSTORP	75
YSTAD	75
YSTAD	65
MALMÖ	70
NYBROSTRAND	70
YSTAD	95
DALBY	70
VEBERÖD	60
HÖRBY	70
HÖLLVIKEN	85
YSTAD	65
ÄNGELHOLM	85
ESLÖV	95
YSTAD	60
BJÄRRED	80
SKANÖR	60
YSTAD	65
TÄBY	80
VITTSJÖ	85
YSTAD	75
HUSKVARNA	70
SJÖBO	70
MALMÖ	60
NYBROSTRAND	70
YSTAD	60
MALMÖ	60

16 jul	Carl Johan Söderquist	LUND	80
16 jul	Jan Håkansson	KARLSKRONA	75
19 jul	Benny Casteus	MALMÖ	70
21 jul	Göran Torfgård	SÖDRA SANDBY	70
23 jul	Lars Rolander	LINKÖPING	75
25 jul	Bengt Bremer	ÅKARP	75
27 jul	Mona Burman	SIMRISHAMN	75
28 jul	Carl Otto Rydner	.F. MEXICO	80
01 aug	Torbjörn Ljungström	TYGELSJÖ	80
05 aug	Olle Ahlm	LUND	90
10 aug	Åke Eliasson	YSTAD	85
12 aug	Thomas Nordkvist	VELLINGE	70
15 aug	Christer Jönsson	ENKÖPING	60
18 aug	Claes-Erik Håkansson	MÖRARP	85
19 aug	Agne Nilsson	MALMÖ	85
04 sep	Jan-Olof Fridenman	YSTAD	80
05 sep	Marianne Elofsson	TOMELILLA	75
10 sep	Ingemar Ryberg	SJÖBO	70
13 sep	Claes Malmberg	YSTAD	75
13 sep	Frank Orton	VELLINGE	75
15 sep	Paul Kristensson	YSTAD	70
20 sep	Kent Andersson	MALMÖ	70
23 sep	Per Samuelsson	LUND	60
28 sep	Staffan Prior	HÄSSELBY	60
29 sep	Bengt Anderson	SKÖVDE	70

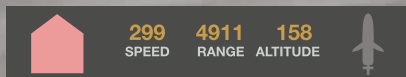

Posttidning B

Skånska Luftvärnsskårens Kamratförening
Nils Ahlins gata 19
271 39 Ystad

Porto
betalt

STATE OF THE ART **STRAIGHT OFF THE SHELF**

With 27/7 all-target capability, the RBS 70 NG GBAD system has been developed to meet the most demanding combat situations. It is designed to integrate easily with legacy systems, and even enables customers to use existing missile stocks.

This combination creates the smoothest possible solution for customers to cost-effectively implement true future capability.

At Saab, we use our *thinking edge* to provide the most advanced equipment on the market, supporting your operations today so you're ready for the threats of tomorrow.

The RBS 70 NG: state of the art, straight off the shelf.

www.saab.com

SAAB